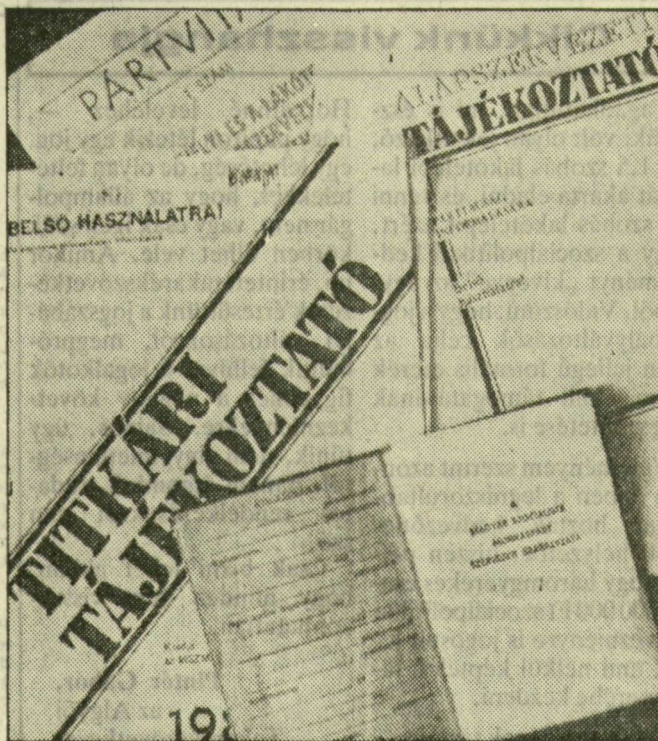

Mikor azt mondom: MSZMP...

Mikor a címben leírt fél mondat folytatásán gondolkodtunk, némi vita támadt az oldalt összeállító stáb tagjai között. Aztán jött a közmegegyezés: ne mi fejezzük be ezt a bizonyos mondatot, hanem azok a párttagok, akiket arról kérdeztünk: vajon hogyan élnek még a párt 1989. január-februárban hozott határozatait, mi a véleményük például az úgynevezett Pozsgay-nyilatkozatról, a KB ezt követő állásfoglalásáról, hogyan értékeli a többpártrendszer kialakítására törő kezdeményezéseket, s egyáltalán: mit várnak az MSZMP-től most, amikor a politikai intézményrendszer reformja alaposan fölkarolja mindazt, amit politikai állóvíznek keresztelt el a közvélemény? Tudjuk, hogy oldalunkban sok olyan vélemény is papírra került, amellyel vitatkozni lehet (netán kell?), de épp ezért készült az összeállítás is — néhány nappal megelőzve az MSZMP városi értekezletét. Mert meggyőződésünk, hogy az a bizonyos demokratikus szocializmus, az alulról építkező párt csak vitákban — sokszor sokaknak fájdalmas vitákban — alakulhat ki. Hogy mennyit segíthetünk mi, a sajtó munkatársai, szerény eszközeinkkel? Nos, ezt döntse el az olvasó.

Együtt a községért

Mintha kevesebbet beszélünk községi pártszervezetekről, panaszkodott néhány nappal ezelőtt Simicz József, a deszki nagyközségi pártbizottság titkára, a Szeged városi pártbizottság tagja. Igazság lehet abban, hogy felfokozott politikai életünk hangsúlyai elsősorban országos, megyei, városi események, tények feltárására korlátozódnak. Kevesebb szó esik azokról, akik kisebb közösségekben, szűkebb lakóterületükön más gazdasági és politikai viszonyok között próbálnak helyes egyensúlyt teremteni politikai életünk egyre színesebb palettáján. Másként élnek meg a naponta változó világot.

A pártban belüli viták, munkásgyűlések, soronkívüli taggyűlések, csoportgyűlések elemzik jelenlegi helyzetünket, jövőbeni